Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Ceban Alexandru
Dosarul nr. 2ai-162/25
2-23024494-02-2ai-26052025

D E C I Z I E

7 septembrie 2026
mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând apelul declarat de avocatul Selchin Igor, în interesele SRL „Ecaterina-Prim”,
împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 14 martie 2025, emisă la cererea introductivă depusă de SRL „Cebacot” cu privire la declararea insolvabilității debitorului SRL „Ecaterina-Prim”,

a c o n s t a t a t:

**Circumstanțele cauzei**

La 16 februarie 2023 administratorul statutar SRL „Cebacot” - Ceban Mihail a depus cerere introductivă solicitând intentarea procesului de insolvabilitate fața de SRL „Ecaterina-Prim”, desemnarea în calitate de administrator provizoriu, iar ulterior în calitate de administrator/lichidator al societății debitoare pe Verdeș Alexandru și respectiv, admiterea creanței SRL „Cebacot” asupra patrimoniului debitorului SRL „Ecaterina-Prim” în sumă de 125.660 lei, cu includerea SRL „Cebacot” în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL „Ecaterina-Prim” în calitate de creditor chirografar de rangul V cu suma de 125.660 lei.

În motivarea cererii s-a invocat că la 12 aprilie 2016 între SRL „Cebacot” (în calitate de locator) și SRL „Ecaterina-Prim” (în calitate locatar) a fost încheiat contractul de locațiune cu privire la transmiterea în folosință temporară a bunurilor - 5 rulote comerciale.

Bunurile au fost transmise în locațiune începând cu data de 12 aprilie 2016 și până la 31 octombrie 2016.

Conform pct. 5.1 din contract, plata lunară netă pentru locațiune constituie 4.000 lei, pentru fiecare rulotă comercială, astfel, plata pentru locațiune urma să fie achitată lunar până la data de 15 a fiecărei luni, prin transfer bancar la contul SRL „Cebacot”.

Așadar, la 30 decembrie 2016 între părți au fost semnate facturile fiscale seria nr. FB8426872 și seria nr. FB8426867, potrivit cărora SRL „Ecaterina-Prim” s-a obligat să achite către SRL „Cebacot” plata pentru locațiunea rulotelor în suma totală de 122.000 lei, iar careva pretenții cu privire la executarea contractului părțile nu au manifestat.

Totodată, creditorul a notat că dat fiind faptul că SRL „Ecaterina-Prim” nu a manifestat diligență față de obligațiile contractuale, la data de 26 iulie 2017 SRL „Cebacot” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei formate în temeiul contractului de locațiune, iar la data de 19 februarie 2018 de către Judecătoria Chișinău sediul central (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, rămasă irevocabilă după încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 martie 2019) a fost emisă hotărârea, prin care s-a dispus a încasa din contul SRL „Ecaterina-Prim” în beneficiul SRL „Cebacot” a sumei de 125.660 le,i ce rezultă din neexecutarea obligațiilor contractuale cât și cheltuielile de judecată suportate.

Așadar, în temeiul hotărârii din 19 februarie 2018, la data de 23 mai 2019 Judecătoria Chișinău sediul central a eliberat titlul executoriu nr. 2c-629/17, iar la 05 noiembrie 2020, creditorul a expediat debitorului notificarea prealabilă, fiind informat despre întârzierea de plată, solicitând în același timp stingerea obligației în termen de 3 zile calendaristice sub sancțiunea intentării procedurilor de insolvență, însă notificarea nu a fost recepționată.

În vederea executării documentului executoriu menționat supra, acesta a fost expediat către executorul judecătoresc Prutean Viorica, respectiv în urma mai multor investigații întreprinse de către executorul judecătoresc în vederea executării documentului executoriu s-a stabilit faptul că debitorul SRL „Ecaterina-Prim” nu dispune de bunuri sau venituri susceptibile de a fi urmărite întru satisfacerea creanței față de creditorul SRL „Cebacot”.

Astfel, în urma restituirii documentului executoriu, creditorul a concluzionat asupra oportunității inițierii procedurii de insolvabilitate față de SRL „Ecaterina-Prim”.

**Soluția instanței de fond**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 21 februarie 2023, cererea introductivă depusă de SRL „Cebacot” a fost admisă spre examinare și au fost aplicate măsurile de asigurare asupra patrimoniului debitorului, iar în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat administratorul autorizat Verdeș Alexandr.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 14 martie 2025, a fost admisă cererea introductivă și constatată insolvabilitatea debitorului cu intentarea procedurii de insolvabilitate față de SRL „Ecaterina-Prim”, ridicarea dreptului de

administrare a debitorului și desemnarea lui Verdeș Alexandru în calitate de administrator al insolvabilității.

**Solicitarea apelantului**

La 21 martie 2025, (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), avocatul Selchin Igor în interesele SRL „Ecaterina-Prim", a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 14 martie 2025, iar la 09 februarie 2026 a fost înregistrată cererea de apel motivată prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care introductivă înaintată de SRL „Cebacot" să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de apel, SRL „Ecaterina-Prim" a invocat prevederile art. 8 din Legea insolvabilității, referitoare la termenul și procedura de examinare a apelurilor împotriva hotărârilor instanței de insolvabilitate, precum și ale art. 37 din aceeași lege, potrivit cărora hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate poate fi contestată de debitor sau de creditorul care justifică un interes legitim. Totodată, a făcut trimitere la art. 385 și art. 388 din Codul de procedură civilă, care reglementează soluțiile instanței de apel și temeiurile de casare a hotărârii primei instanțe.

De asemenea, apelanta a invocat prevederile art. 6§1, art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, susținând că prima instanță nu și-a motivat suficient soluția, nu a examinat în mod corespunzător argumentele și probele prezentate și a încălcat dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, dreptul la un recurs efectiv și dreptul la respectarea proprietății. În acest sens, a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Hiro Balani c. Spaniei, referitoare la obligația instanțelor de a răspunde argumentelor esențiale ale părților.

În fapt, apelanta a remarcat că instanța de insolvabilitate și-a întemeiat soluția pe constatarea caracterului cert și exigibil al creanței creditorului, a existenței incapacității de plată a debitorului și a întrunirii condițiilor pentru intentarea procedurii simplificate a falimentului, fără a oferi însă o motivare suficientă și o apreciere corespunzătoare a probelor și argumentelor prezentate, respectiv în opinia sa, concluziile primei instanțe au fost formulate în mod declarativ, fără o analiză efectivă a circumstanțelor cauzei, ceea ce conferă hotărârii un caracter arbitrar.

Totodată, apelanta a afirmat că situația de fapt diferă de cea reținută de creditor și că între părți au existat tentative de negociere a unei tranzacții, demersuri întrerupte ca urmare a pronunțării hotărârii contestate, de altfel, SRL „Ecaterina-Prim" și-a exprimat disponibilitatea de a continua negocierile și de a încheia o tranzacție în fața instanței de apel.

În continuare, apelanta a invocat încălcarea dreptului la apărare, susținând că absențele sale de la unele ședințe de judecată au fost justificate, întrucât îi era imposibil să participe fizic la două ședințe desfășurate concomitent, iar în acest

context, a considerat că prima instanță nu a asigurat condițiile necesare exercitării efective a drepturilor sale procesuale și nici egalitatea armelor între participanții la proces.

În concluzie, apelanta a solicitat examinarea cauzei prin prisma garanțiilor procesului echitabil, susținând că instanța de fond nu a examinat în mod efectiv argumentele esențiale ale părților și nu a apreciat pertinența probelor administrate, încălcând astfel obligația de motivare a hotărârii și afectând posibilitatea exercitării efective a căilor de atac

**Aprecierea instanței de apel**

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a înscrisurilor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Completul statuează că cererea de apel înaintată de avocatul Selchin Igor în interesele SRL „Ecaterina-Prim" urmează a fi respinsă reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării.

De asemenea, potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În context, potrivit art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În fapt, după cum rezultă din lucrările cauzei, la 12 aprilie 2016, între SRL „Cebacot", în calitate de locator, și SRL „Ecaterina-Prim", în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune având ca obiect transmiterea în folosință temporară a cinci rulote comerciale, pentru perioada 12 aprilie 2016 – 31 octombrie 2016.

La 26 iulie 2017, invocând neexecutarea obligațiilor contractuale de către locatar, SRL „Cebacot" a depus cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei,

iar la 19 februarie 2018, Judecătoria Chișinău sediul central a pronunțat hotărârea, prin care a dispus încasarea de la SRL „Ecaterina-Prim”, în beneficiul SRL „Cebacot”, a sumei de 125.660 lei, rezultată din neexecutarea obligațiilor contractuale.

La caz, invocând că procedura de executare nu a fost finalizată din motiv că în urma măsurilor întreprinse, s-a constatat că SRL „Ecaterina-Prim” nu dispunea de bunuri sau venituri susceptibile de urmărire în vederea satisfacerii creanței creditorului, administratorul statutar al SRL „Cebacot” - Ceban Mihail, a depus cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Ecaterina-Prim” și admiterea, cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor a creanței SRL „Cebacot” în sumă de 125.660 lei, în calitate de creditor chirografar de rangul V.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 14 martie 2025, cererea introductivă a fost admisă, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Ecaterina-Prim” și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de aceasta, cu ridicarea dreptului de administrare al debitorului și desemnarea lui Verdeș Alexandru în calitate de administrator al insolvabilității.

În materie de drept, potrivit art. 2 din Legea insolvabilității, incapacitatea de plată reprezintă situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Conform art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra-îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Potrivit art. 11 din Legea insolvabilității, componența și mărimea obligațiilor debitorului sânt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege. La constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

În conformitate cu art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, iar potrivit art. 34, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

Din interpretarea normelor menționate rezultă că intentarea procesului de insolvabilitate împotriva debitorului nu este condiționată exclusiv de depunerea unei cereri introductive și/sau a cererilor de alăturare la aceasta, ci presupune și existența unui temei legal. Acest temei poate fi unul special „supraîndatorarea" sau unul general „incapacitatea de plată", ambele fiind definite de legiuitor în art. 2 din Lege.

Totodată, pentru a justifica intentarea procesului de insolvabilitate, creanțele deținute de creditori, care nu sunt executate de debitor ca urmare a aflării acestuia în incapacitate de plată sau în stare de supraîndatorare, trebuie să întrunească în mod cumulativ anumite condiții: să fie certe, lichide și exigibile. O creanță este certă atunci când existența sa este necontestată, lichidă atunci când cuantumul său este determinat, și exigibilă atunci când a ajuns la scadență.

De asemenea, reieșind din prevederile art. 34 alin. (1) al Legii insolvabilității, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate şi a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive, iar potrivit art. 134 alin. (1)-(2) al Legii insolvabilității, procedura simplificată a falimentului prevăzută în prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvabilitate care se încadrează în una din următoarele categorii: a) întreprinzători individuali și gospodării țărănești (de fermier), titulari ai patentei de întreprinzător; b) persoane juridice care nu dețin niciun bun în patrimoniul lor ori ale căror bunuri sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului și niciun creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele corespunzătoare; c) societăți comerciale și necomerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive; d) debitori care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de restructurare prevăzută în prezenta lege. Dacă debitorul se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate, poate să dispună inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului.

De altfel, instanța reține că la stabilirea mărimii obligațiilor debitorului cât și la aprecierea temeiului de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate ține cont de masa debitoare, mărimea tuturor obligațiilor pecuniare, precum și mărimea obligațiilor la bugetul public național.

La caz, deși în cererea de apel se susține că hotărârea instanței de fond ar fi ilegală și neîntemeiată, că instanța ar fi examinat superficial și neobiectiv cauza, precum și că

nu ar fi apreciat corespunzător probele prezentate de debitor, instanța de apel constată că aceste argumente sunt nefondate și nu pot determina casarea hotărârii contestate.

Astfel, instanța reiterează că cererea introductivă a fost formulată de creditorul SRL „Cebacot”, invocând o creanță față de SRL „Ecaterina-Prim”, în cuantum de 125.660 lei, întemeiată pe faptul imposibilității soluționării procedurii de soluționare pe cale amiabilă în vederea recuperării datoriei de rând cu circumstanțele ce confirmă supra îndatorarea debitorului și în ansamblu cu titlul executoriu nr. 2c-629/17 din 19 februarie 2018, emis de Judecătoria Chișinău, care determină neexecutarea obligației pe o perioadă cu mult mai mare decât termenul de 60 de zile prevăzut de art. 2 din Legea insolvabilității pentru prezumarea incapacității de plată.

De altfel, potrivit raportului administratorului provizoriu Verdeș Alexandru din 19 aprilie 2023, debitorul SRL „Ecaterina-Prim” înregistra creanțe garantate și chirografare în valoare de 353.571,52 lei și 4.050 euro, precum și creanțe de rang inferior în cuantum de 356.888,13 lei, iar prin urmare, situația patrimonială a societății nu se limita la obligația față de creditorul care a depus cererea introductivă, ci reflecta existența unui pasiv semnificativ, susceptibil să afecteze capacitatea debitorului de a-și onora obligațiile scadente.

În aceste condiții, completul de judecată constată că existența creanței, caracterul său exigibil și durata considerabilă a întârzierii la plată susțin concluzia primei instanțe cu privire la întrunirea temeiului general de intentare a procesului de insolvabilitate, respectiv simpla contestare a soluției instanței de fond nu este suficientă pentru a înlătura efectele juridice ale unei obligații constatate prin titlu executoriu, în absența unor probe concludente cu privire la stingerea acesteia ori inexistența temeiurilor legale de insolvabilitate.

De asemenea, Completul de judecată reține că soluția instanței de fond nu se întemeiază exclusiv pe existența creanței creditorului SRL „Cebacot”, ci și pe datele obținute de administratorul provizoriu Verdeș Alexandru în urma verificării situației patrimoniale și financiare a SRL „Ecaterina-Prim”, astfel, din răspunsul Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare a unităților de transport și calificarea conducătorilor auto, din 09 martie 2023, nr. 03/01-3059, rezultă că pe numele debitorului nu erau înregistrate unități de transport nici la momentul verificării, nici pe parcursul ultimilor doi ani.

Mai mult, reieșind din răspunsul ÎS „Calea Ferată din Moldova” din 10 martie 2023, nr. H-4/518, SRL „Ecaterina-Prim” nu deținea bunuri la depozitele întreprinderii și nu avea decontări nestinse cu aceasta, iar potrivit răspunsului Depozitarului Central Unic al Valorilor Mobiliare din 09 martie 2023, nr. 02/172, în sistemul instituției nu existau înregistrări privind dețineri de valori mobiliare de către SRL „Ecaterina-Prim”.

Suplimentar, aceeași situație rezultă din răspunsul Agenției Servicii Publice, Departamentul Cadastru, din 10 martie 2023, nr. 11-34/3/4182, potrivit căruia, în perioada ultimilor doi ani, pe numele debitorului nu au fost și nu erau înregistrate cu

drept de proprietate bunuri imobile pe teritoriul Republicii Moldova, iar conform răspunsului Serviciului Vamal din 23 martie 2023, nr. 28-07/4029, SRL „Ecaterina-Prim” nu avea operațiuni de import-export înregistrate și nu deținea bunuri materiale în antrepozitele vamale, răspunsul Ministerului Justiției, Centrul de Informații Juridice, din 16 martie 2023, nr. 022/597, confirmând lipsa bunurilor mobile gajate.

În altă ordine de idei, în ceea ce privește disponibilitățile bănești, informațiile furnizate de instituțiile financiare au relevat că SRL „Ecaterina-Prim” deținea conturi bancare la BC „Moldindconbank” SA și BC „ProCredit Bank” SA, ambele cu soldul de 0,00 lei, iar conform datelor consemnate în materialele cauzei, asupra conturilor erau aplicate, totodată, grevări în baza documentelor executorii indicate în hotărârea contestată, inclusiv pentru sumele de 10.671,60 lei, 509.772,89 lei, 125.660,00 lei, 125.660 lei și 78.611,13 lei.

Prin urmare, Completul de judecată subliniază că informațiile obținute de administratorul provizoriu de la instituțiile publice și financiare sunt concordante în ceea ce privește lipsa bunurilor înregistrate pe numele debitorului și absența disponibilităților bănești în conturile bancare, iar coroborate cu valoarea creanțelor înregistrate și cu neexecutarea îndelungată a obligațiilor pecuniare, confirmă concluzia că SRL „Ecaterina-Prim” nu dispunea de resurse patrimoniale suficiente pentru a-și onora datoriile scadente.

În acest context, sunt relevante prevederile art. 134 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, potrivit cărora procedura simplificată a falimentului se aplică debitorilor persoane juridice aflați în stare de insolvabilitate care nu dețin bunuri în patrimoniu ori ale căror bunuri sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor procesului, dacă niciun creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele necesare.

Prin urmare, în cauza examinată, instanța de fond a constatat atât lipsa bunurilor și a mijloacelor financiare suficiente, cât și inexistența unei oferte din partea vreunui creditor sau terț de a avansa ori garanta cheltuielile procedurii, iar în cadrul instanței de apel, SRL „Ecaterina-Prim” nu a indicat și nu a prezentat probe concrete care să infirme aceste constatări, să demonstreze existența unor active disponibile pentru acoperirea pasivului sau să ateste că erau întrunite condițiile pentru continuarea activității economice în cadrul unei alte proceduri prevăzute de lege.

În altă ordine de idei, cu privire la critica referitoare la insuficiența motivării hotărârii primei instanțe, Completul de judecată menționează că potrivit condițiilor art. 34 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate hotărăște asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării acesteia. Această obligație presupune examinarea coroborată a probelor relevante și explicarea legăturii dintre situația de fapt stabilită și soluția adoptată.

De altfel, din cuprinsul hotărârii din 14 martie 2025 rezultă că prima instanță a identificat creanța invocată de SRL „Cebacot”, a examinat raportul administratorului

provizoriu Verdeș Alexandru din 19 aprilie 2023, a reținut informațiile furnizate de instituțiile publice și financiare cu privire la patrimoniul debitorului și a constatat lipsa disponibilităților bănești, neexecutarea obligațiilor și insuficiența bunurilor pentru acoperirea cheltuielilor procedurii.

Prin urmare, motivarea hotărârii nu se rezumă la simpla reproducere a normelor legale sau la enunțarea concluziei cu privire la existența incapacității de plată, ci cuprinde identificarea elementelor factuale care au fundamentat soluția de admitere a cererii introductive și de inițiere a procedurii simplificate a falimentului.

Totodată, Completul de judecată subliniază că obligația de motivare nu presupune răspunsuri distincte și exhaustive la fiecare afirmație a părților, indiferent de relevanța acesteia, ci examinarea efectivă a argumentelor decisive pentru soluționarea litigiului și expunerea unor raționamente care să permită înțelegerea temeiurilor hotărârii. Or, în speță, considerentele primei instanțe permit identificarea atât a temeiului juridic al soluției, cât și a circumstanțelor pe care aceasta se întemeiază.

De asemenea, deși art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului impune instanțelor obligația de a motiva hotărârile, astfel încât părțile să poată înțelege raționamentul judiciar și să își exercite efectiv drepturile procesuale, totuși, această obligație nu poate fi interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, independent de importanța sa pentru rezultatul cauzei. În acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cea invocată de apelantă în cauza Hiro Balani c. Spaniei, trebuie analizată prin raportare la natura argumentelor omise și la relevanța lor pentru soluția pronunțată.

Așadar, în prezenta cauză, apelanta nu a demonstrat că instanța de fond ar fi omis examinarea unui argument determinant sau a unei probe susceptibile să schimbe concluzia cu privire la existența incapacității de plată și întrunirea condițiilor procedurii simplificate a falimentului, iar simpla nemulțumire față de concluziile instanței sau dezacordul cu aprecierea probelor nu echivalează cu lipsa motivării și nu constituie, în sine, un temei de casare.

De asemenea, Completul de judecată nu poate reține nici argumentul apelantei potrivit căruia prima instanță ar fi lipsit-o de dreptul la apărare prin respingerea cererilor de amânare a ședințelor de judecată, deoarece din materialele cauzei rezultă că prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 21 februarie 2023, a fost instituită perioada de observație asupra SRL „Ecaterina-Prim”, fiind desemnat administrator provizoriu administratorul autorizat Verdeș Alexandru și dispuse măsurile de asigurare necesare. Totodată, debitorului i-au fost expediate la sediul înregistrat în Registrul de stat al persoanelor juridice copia cererii introductive, actele anexate, încheierea cu privire la instituirea perioadei de observație și citația pentru ședința de judecată.

Este relevant că la ședința din 10 mai 2023, instanța de fond a examinat cererea de amânare transmisă prin poșta electronică de avocatul Sardari Marin și a respins-o, constatând lipsa documentelor care să confirme împuternicirile acestuia, lipsa

semnăturii electronice și neprezentarea copiei de pe verso-ul mandatului anexat. În același timp, instanța a dispus citarea repetată a debitorului, măsură care demonstrează preocuparea pentru asigurarea participării acestuia la proces.

Ulterior, instanța de fond a dat curs mai multor solicitări de amânare formulate de avocații Sardari Marin și Selchin Igor în interesele SRL „Ecaterina-Prim”, astfel ședința din 08 iunie 2023 a fost amânată, fiind stabilită o nouă dată pentru 28 septembrie 2023, dată la care instanța a admis din nou cererile de amânare și demersul cu privire la acordarea unui termen suplimentar pentru conciliere, stabilind ședința pentru 28 noiembrie 2023. Ulterior, la ședința din 28 noiembrie 2023, reprezentanții debitorului au înaintat repetat cereri de amânare care de asemenea au fost admise.

În continuare, la 15 decembrie 2023, instanța a admis demersul avocatului Selchin Igor cu privire la acordarea unui termen pentru încheierea unei tranzacții de împăcare, fixând ședința pentru 29 ianuarie 2024, însă la această din urmă dată, în pofida obiecțiilor reprezentantului creditorului SRL „Cebacot”, care a solicitat începerea examinării cererii introductive, instanța a acordat din nou termen pentru conciliere și a stabilit ședința pentru 15 februarie 2024.

Respectiv, aceste circumstanțe relevă că instanța de fond nu a limitat în mod sistematic posibilitatea debitorului de a-și prezenta poziția, ci a admis în repetate rânduri solicitările acestuia, inclusiv cele îndreptate spre soluționarea amiabilă a litigiului, iar prin urmare, nu se poate concluziona că debitorul ar fi fost lipsit de posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale.

Mai mult, pentru ședințele ulterioare, inclusiv cele din 15 mai 2024, 12 iulie 2024 și 29 ianuarie 2025, au fost consemnate noi neprezentări și solicitări de amânare din partea participanților la proces, condiții în care, instanța era îndreptățită să aprecieze dacă o nouă amânare era justificată și compatibilă cu obligația de examinare a cauzei într-un termen rezonabil.

În special, instanța de apel subliniază că la ședința din 14 martie 2025, avocatul Selchin Igor a solicitat din nou amânarea examinării cauzei, însă instanța de fond a respins cererea, reținând caracterul repetitiv al solicitărilor și faptul că aceasta constituia a șaptea cerere de amânare, făcând trimitere la art. 206 din Codul de procedură civilă.

De altfel, reflectând asupra evenimentelor descrise supra, Completul de judecată subliniază că dreptul la apărare nu conferă participanților la proces posibilitatea de a obține amânarea nelimitată a examinării cauzei, exercitarea drepturilor procesuale urmând a fi realizată cu bună-credință, iar instanța are obligația de a asigura un echilibru între dreptul părților de a-și prezenta poziția și necesitatea soluționării cauzei într-un termen rezonabil.

Astfel, deși reprezentantul SRL „Ecaterina-Prim” a invocat imposibilitatea de a participa la două ședințe desfășurate concomitent, această susținere, fără demonstrarea concretă a împrejurărilor relevante pentru ședința din 14 martie 2025, nu este suficientă pentru a constata nelegalitatea refuzului de amânare, deoarece istoricul

procesual arată că debitorului i-au fost acordate numeroase posibilități de participare și de prezentare a apărărilor, iar instanța nu era obligată să amâne din nou examinarea exclusiv în considerarea unei solicitări repetate.

Prin urmare, nu se constată o încălcare a art. 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sub aspectul dreptului la apărare sau al egalității armelor, SRL „Ecaterina-Prim" ne fiind plasată într-un dezavantaj procedural nejustificat față de creditorul SRL „Cebacot".

Cu privire la susținerea părții apelante cu privire la negocierile pentru încheierea unei tranzacții, Completul de judecată constată că disponibilitatea SRL „Ecaterina-Prim" de a negocia și de a încheia o tranzacție cu creditorul nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru casarea hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, deoarece după cum rezultă din circumstanțele instanța de fond a acordat în mai multe rânduri termene pentru conciliere, inclusiv la solicitarea avocatului Selchin Igor, prin demersurile formulate la 15 decembrie 2023 și 29 ianuarie 2024, însă din circumstanțele prezentate nu rezultă că negocierile ar fi condus la încheierea unei tranzacții, că aceasta ar fi fost aprobată potrivit legii sau că obligația de 125.660 lei ar fi fost stinsă.

În acest context, simpla intenție de a negocia o soluție amiabilă nu echivalează cu executarea obligației pecuniare și nici nu înlătură starea de incapacitate de plată constatată prin probele administrate, respectiv pentru a infirma temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, apelanta trebuia să prezinte elemente concrete care să demonstreze schimbarea situației sale patrimoniale, stingerea creanțelor scadente ori existența unor împrejurări juridice care să excludă aplicarea procedurii.

Nu în ultimul rând, Completul menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu referire la art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul notează că părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea cauzei în primă instanță.

Cu toate acestea, instanța de apel menționează că din argumentele apelului nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, deoarece apelul declarat nu conține probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că"... *art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o*

*instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes*...", statuează de a respinge argumentele invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Selchin Igor, în interesele SRL „Ecaterina-Prim".

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 14 martie 2025, emisă la cererea introductivă depusă de SRL „Cebacot" cu privire la declararea insolvabilității debitorului SRL „Ecaterina-Prim".

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei